

κρυβέχει τὸν χάρτην καὶ δύνει δ, τι γράφω.
 ἔβουσαν ἐν νεότητι καὶ
 καλλονῇ, ἔπειτα δὲ παράφρονα, περιπλα-
 νωμένην, ὀρφανήν. Τὴν εἶδον παρὰ φόβῳ
 φιλοῦσαν τὰ φθίνοντα χεῖλη τοῦ μό-
 νου τῆς παρηγόρου... καὶ ἔπειτα
 ἐν εὐσεβεῖ δεισιδαιμονίᾳ γονυπετοῦσαν
 ἐνώπιον τῆς μητρός της, καὶ μετὰ
 θαυμάτων ἱκετεῖ οὐσαν νὰ λύσῃ αὐτὴν
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἣν ἡ ἀτυχὴς μήτηρ ἐν
 ἡμέραις ὀργῆς ὡς κεραυνὸν ἔριψεν κα-
 τὰ τῆς θυγατρὸς της. — Οὕτως ἡ ἀ-
 τυχὴς Λαυρέττα ἀένναον ἀφῆκεν ἐν
 τῇ καρδίᾳ μου συμπάθειαν πρὸς τὰς
 δυστυχίας αὐτῆς. Βαρύτιμον κληρο-
 νομίαν, ἣν ἤθελον νὰ μερισθῶ μεθ'
 ἀπάντων ἡμῶν οἵτινες οὐδεμίαν ἑλ-
 λην παραμυθίαν ἔχετε ἢ ν' ἀγαπᾷτε τὴν
 ἀρετὴν καὶ συλλυπησθε αὐτήν. Σεῖς
 δὲν μὲ γνωρίζετε, ἀλλ' ἡμεῖς, οἰοιδή-
 ποτε καὶ ἂν ἦσθε, εἴμεθα φίλοι.

Μὴ μισῆτε τοὺς εὐδαίμονας, φεύ-
 γετε μόνον αὐτούς.

Γ. ΣΦΗΚΑΣ

ΤΙΜΑ ΠΑΣΑΝ ΤΑΞΙΝ

«Τίμα πᾶσαν τάξιν, τίμα πάντα
 ἄνθρωπον. Μηδένα ἐγκαταλείψε ἢ κατα-
 κτενε, τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κοινωνικῆς
 θέσεως ἕνεκεν, ἐὰν αὐτὸς δὲν τιμᾷ αὐ-
 τὴν διὰ τῆς ἀρετῆς σου» μηδένα δὲ πά-

λιν ἀποδοκιμαζέῃ ἢ ἀπόβαλλε, ἕνεκα
 τῆς ταπεινῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκει,
 ἐὰν αὐτὸς ἡξεύρῃ νὰ λαμπρύνῃ αὐτήν
 δι' ἐναρέτου βίου καὶ ἔργων ἀγαθῶν. —
 Ὁ κοινωφελέστερος πολίτης, ὁ σοφώτε-
 ρος καὶ ἐναρετώτερος ἄνθρωπος ἔστω
 σοὶ θεοῦ εὐχὴ εἰς οἰανδήποτε κοινωνικὴν
 τάξιν καὶ ἂν ἀνήκῃ, ἀφ' οἰουδήποτε
 οἴκου καὶ ἂν ἔλκῃ τὸ γένος αὐτοῦ, διό-
 τι ὄντως ἡ καρδίᾳ καθίσταται τὸν ἄν-
 θρωπον εὐγενῆ, καὶ οὐχὶ τὸ αἷμα· ἀνυ-
 ψοῦσι δὲ αὐτὸν προσωπικαὶ ἐκδουλεύσεις
 καὶ οὐχὶ πατραγαθία. — Τίμα πᾶσαν
 τάξιν. — Σέβου τὰ δίκαια καὶ τὰ πλεο-
 νεκτήματα πάσης τάξεως, τὰ ὑπὸ τῶν
 νόμων τῆς πολιτείας ἀνεγνωρισμένα.
 Αὐταὶ αἱ μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν
 ὑπηκόων διακρίσεις εἰσὶ σοφὸν καὶ ἀναγ-
 καῖον κατασκευάσμα πρὸς συντήρησιν,
 ζωοποίησιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ ὅλου. —
 Καθὼς ἐν τοῖς στρατοῖς ὑπάρχει ἀπὸ
 τοῦ ἀπλοῦ στρατιώτου μέχρι τοῦ στρα-
 τάρχου μακρὰ σειρὰ βαθμῶν καὶ ποι-
 κίλων ἐργασίῶν, οὕτω καὶ ἐν τῇ πολι-
 τείᾳ. — Οὔτε πάντες δύνανται νὰ ὑπη-
 ρετῶσιν, οὔτε πάντες δύνανται νὰ ἀρχω-
 σιν. — Ἀπασὶ αἱ τάξεις ἀποτελοῦσιν
 ἀνωτέρους ἢ κατωτέρους κρίκους τῆς
 μεγάλῃς ἀλύσεως τῆς περικλειούσης τὸ
 σύνολον τῆς πολιτείας. ἡ καταστρο-
 φὴ ἐνὸς κρίκου ἐστὶ διαχωρισμὸς τῆς
 ἀλύσεως. Ἡ ἀνατροπὴ τῶν τάξεων ἐ-
 στὶν ἀνατροπὴ αὐτῆς τῆς πατρίδος, ἐστὶ
 διατάραξις τῆς κοινῆς εἰρήνης.»

ΠΟΙΗΣΙΣ

Τῷ ΠΟΙΗΤῇ Κ. Φ. Σ.

Τὴν λύραν μου εἰς θρύμματα νὰ θραύσω μὲ προτρέψεις;
 Καὶ τῆς ποιήσεως τὸ πῦρ τὸ φλέγον με νὰ σβέσω;
 Πλὴν θραύουσα τὴν λύραν μου εἰς ἔριδος θά πέσω,